

„Jeg skulde dog vide, hvad det var, De vilde meddele mig De glemmer vist, at De endnu ikke har sagt mig det.“

Frøken Ragnhild blev lidt rød. Hun havde nemlig ikke haft anden Grund til at kalde ham tilbage end Lysten til at faa ham i Tale for at forsøge paa at opmuntre ham lidt.

Saa fandt hun paa at sige:

„Jo, ser De, Hr. Hansted Som De maaske véd, skal vi i Dag have en lille Festlighed her i Præstegaarden.“

„Ja, det forekommer mig virkelig, at jeg har hørt en lille Fugl synge derom.“

„Naa, ja — gør De kun Nar! Den Slags Ting bliver nu altid til en Begivenhed herude paa Landet, hvor der Aaret rundt ikke sker noget interessantere — hvilket for øvrigt netop beviser, hvad jeg før har sagt om den Sag. Men nok om det! Som De sikkert allerede har forestillet Dem, vil jeg blive den elskværdigste Værtinde for mine Gæster. Disse ere — saa vidt jeg véd — de Herrer Peter Nielsen og Niels Petersen og Peter Nielsen Petersen og Niels Petersen Nielsen Ja, nu skal De slet ikke saa forarget rynke Deres Bryn. Jeg har saamænd ikke det ringeste imod de kære Mennesker. Kun kan jeg ikke forlige